

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Jeg synes ikke, det er tiden til at fortsætte debatten om kønskvotering, og derfor vil jeg gerne gå over til det andet emne.

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen. Vi skal i dag gennemgå et digert værk, kommissionens betænkning, de delrapporter, der er kommet, små og store værker fra kommissionens medlemmer, alt i alt et ret omfattende materiale.

Materialet kan danne grundlag for senere drøftelser af fordelingspolitiske spørgsmål i mange år fremover, men den politiske drøftelse kommer ind allerede nu, for alle er enige om, at der er problemer i forbindelse med indkomstfordelingen, og især lavindkomstområdet er stadig genstand for megen opmærksomhed.

Efter CDs opfattelse er årsindkomst ikke noget afgørende udtryk for lavindkomst, og her vil jeg gerne sige til hr. Svend Auken, der taler så meget om tryghed, miljø osv. på arbejdspladsen, at tryghed for mange mennesker er andet end høj løn. Hr. Svend Auken henviser til Bent Hansens bog. Ja, den har jeg også læst, og den er efter min opfattelse præget af socialdemokratiske ideologier, som vi ikke har set noget til før.

Vi kan gå langt i den enighed, men det er nok de måder, hvorpå tingene skal løses, der er forskellige, afhængigt af vor politiske farve, og her tyder det igen på, at kommissionen er nedsat under en socialdemokratisk regering. For CD er det vigtigste i øjeblikket at få øget produktionen og få skabt ro for vores erhvervsliv, således at optimismen bliver øget. Det vil skabe tillid, således at man igen tør investere, og med investeringen kommer jo en øget produktion, der er underlagt de samme realøkonomiske vilkår, som den økonomiske politik er for øjeblikket.

For CD er løsningen derfor øget aktivitet i virksomhederne og – hvad deraf følger – øget produktivitet og dermed øget beskæftigelse.

Et andet spørgsmål, som jo i de sidste mange år har optrådt i dansk politik, er inflationen, og den må bekæmpes, for ellers nedsætter vi vor konkurrenceevne. Vi må se i øjnene, at den private opsparing bør styrkes, for går vi den modsatte vej, risikerer vi at fremme inflationen, og den ligelige fordeling bliver efter CDs opfattelse til en betydelig mere

ulige fordeling, og her rammer vi igen de lavestlønnede i samfundet.

Kommissionens analyse påpeger også, at der har vist sig den sammenhæng, at når vort erhvervsliv har det godt økonomisk, har indkomstudjævningen også været bedst, ja, hele indkomstniveauet øges.

Forespørgselsdebatten i dag drejer sig især om lavindkomstområdet. Hertil vil jeg gerne sige, at det for vores vedkommende ikke blot drejer sig om arbejdsmarkedets parter; men lavindkomstområdet er andet og mere. Der findes desværre i vort samfund i dag mennesker, der er dårligt stillede, især dem, der er afhængige af de sociale hjælpeforanstaltninger, og vi mener, at disse mennesker burde hjælpes bedre, end tilfældet er i dag, men at der ikke rigtig er mulighed for det på grund af den økonomiske situation, landet er ført ud i. Midlerne findes ikke på statsbudgettet, men vi håber og tror, at der, såfremt hjulene i erhvervslivet igen kommer til at rulle, kan blive mulighed for en mindselse af arbejdsløshedstallet, og at der derved skabes økonomiske forbedringer for de medborgere, der på grund af sygdom, handicap osv. er nødt til at leve af sociale ydelser.

Også vore ældre burde nok støttes økonomisk og hjælpes på det boligpolitiske område, men uden midler i statskassen kommer man jo ikke langt.

At der inden for kvindernes arbejdsområde, som ministeren også er inde på i sin redegørelse, findes mængder af problemer, er der ingen tvivl om, og jeg er da glad for at læse, at ministeren vil se positivt på disse problemer. Jeg tror, de kan løses; de må løses på et tidspunkt.

Jeg vil ikke gå ind i debatten om kønskvotering osv., for jeg mener ikke rigtig, det hører hjemme her, men det er da klart, at der er problemer for de kvinder, der ønsker at være på arbejdsmarkedet – lad mig slå det fast – men også her må det vel være en menneskeret at bestemme, om man vil være der eller ej.

Kommissionen påpeger ligeledes en opprioritering af efter- og voksenuddannelsen. At disse uddannelser må udbygges, er CD enig i. Her vil jeg dog gerne indføje, at det også på dette område må være således, at en indsats med efteruddannelse, eventuelt med afsluttende eksamen, er noget, man gør for at skaffe sig selv bedre arbejds- og lønvilkår;